

Дионисија Малог (VI в.) сматрају за првог аутора који је израчунао време "Исусовог рођења" отприлике на 550 година пре његовог времена. Подсетимо се да је у 563. год. пасхални бисер

Дионисије Петавијус, Скалигеров ученик, основавши традиционалну хронологију, указао је да је "Хилдебрандово рођење" било 600 година пре њега. Петавијус је умро 1652. год.

О датуму смрти Дионисија Малог има неколико верзија: око 540. год. или око 556. год.

Закључујући, упознаћемо читаоца с неким средњовековним германским гледиштима која противрече традиционалној верзији хронологије.

"У складу с хришћанском легендом, три цара-мудраца су дошла с истока да се у Витлејему поклоне новорођенчету Христосу; пут им је показивала звезда. 'Мошти' тих 'светих царева' које се чувају у Келнској катедрали (! - А.Ф.), сматрају се за највеће светиње католичке цркве и привлаче многобројне ходочаснике. Аутор народне књиге се, као лутеранац, са скепсом односи према тим 'светим моштима' и кратком опису Шеделове 'Хронике' додаје ироничне примедбе поводом 'далеког пута' кога су ти цареви пропUTOвали после своје смрти, од Витлејема у Јудеји до Келна." [316, стр. 383, комент. 38]

У зборнику "Легенда о доктору Фаусту" [316], где су сабрани немачки средњовековни текстови, читамо: "Оданде је он дошао у Констанц. Ту је саграђен леп мост преко Рајне, насупрот градских врата... Име града потиче од Константина" [316, стр. 67]

"Знај, Фаусте, да име 'Нириберг' потиче од Клаудија Тиберија Нерона, и по Нероновом имену је и Нириберг добио име... Град Аугсбург је имао неколико имена. Испрва, кад је саграђен, звао се Vindelica, затим Zizaria, и коначно Августа, по Октавијану Августу, императору... Тај (већ други - А.Ф.) град имао је седам имена: Регенсбург, како се сада зове, али и Tiberia... што означава подручје Тиберија, сина Августовог..." [316, стр. 68].

Читалац ће погодити како ће савремени коментатори прокоментарисати те изјаве. И неће погрешити: "То и низ потоњих имена градова... представљају, за Средњи век карактеристичан, пример псеудонаучне етимологије властитих имена..." [316, стр. 383, комент. 40].